

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 2. travnja 2006.

ivot Ivana Pavla II. ostavio je duboki znak u povijesti

2. travnja protekle godine, upravo na današnji dan, ljubljani papa Ivan Pavao II. proivljavao je u ovim satima posljednji dio svoga zemaljskog hodočašća, hodočašća vjere, ljubavi i nade, koje je ostavilo duboki znak u povijesti Crkve i čovječanstva. Njegovo umiranje i smrt gotovo da su predstavljali nastavak Vazmenog trodnevlja. Svi se sjećamo slika njegova posljednjeg krinog puta, na Veliki petak: budući da se nije mogao uputiti do Koloseuma, pratio ga je iz svoje privatne kapele, dreći kri u rukama. Na dan Uskrsa uputio je blagoslov Urbi et Orbi, ne mogavši izgovoriti riječi, samo pokretom ruke. Bio je to osobito patnički i dojmljiv blagoslov, što nam ga je ostavio kao posljednje svjedočanstvo svoje volje da vrši ovu slubu sve do kraja. Ivan Pavao II. umro je kao što je uvijek i ivio, pokretan neukrotivom hrabrošću vjere, predajući se Bogu i povjeravajući se Blaenoj Djevici Mariji. Večeras ćemo ga se spomenuti marijanskim molitvenim bdjenjem na Trgu Sv. Petra, gdje ću sutra poslijepodne za njega slaviti misu.

Godinu dana nakon njegova prelaska sa zemlje u dom Očev, moemo se zapitati: što nam je ostavio ovaj veliki Papa koji je uveo Crkvu u treće tisućljeće? Njegova je baština ogromna, no poruka njegova osobito dugog pontifikata dobro se moe saeti u riječi kojima ga je htio i započeti, ovdje na Trgu Sv. Petra 22. listopada 1978: "Otvorite, štoviše, širom otvorite vrata Kristu!" Taj nezaboravan poziv Ivan Pavao II. utjelovio je čitavim svojim bićem i čitavim svojim poslanjem Petrova nasljednika, posebice svojim izvanrednim programom apostolskih putovanja. Posjećujući zemlje cijeloga svijeta, susrećući se s mnoštvom ljudi, s crkvenim zajednicama, s vladama, religijskim vođama i raznolikim društvenim stvarnostima, on je ostvario nešto poput jedne jedine velike geste kojom je potvrdio one početne riječi. Uvijek je navješćivao Krista, nudeći ga svima, što je to učinio i II. vatikanski sabor, kao odgovor na čovjekova očekivanja, očekivanja slobode, pravde i mira. Krist je Otkupitelj čovjeka - volio je ponavljati - jedini istinski Spasitelj svake osobe i čitavog ljudskog roda.

Posljednjih godina Gospodin mu je postupno sve oduzimao kako bi ga učinio potpuno sličnim sebi. I kad više nije mogao putovati, a onda ni hodati, pa konačno niti govoriti, njegove geste, njegov navještaj suzio se na ono najbitnije: na dar sebe sama sve do kraja. Njegova je smrt bila dovršenje dosljednoga svjedočanstva vjere, koje je dotaklo srca tolikih ljudi dobre volje. Ivan Pavao II. ostavio nas je u subotu, dan osobito posvećen Mariji, prema kojoj je uvijek gajio sinovsko štovanje. Nebesku Majku Boju sada molimo da nam pomogne kako bismo znali cijeniti ono što nam je darovao i čemu nas je poučio ovaj veliki papa.

Nakon Angelusa:

Kaldejski patrijarh Babilona njegovo blaenstvo Emanuel III. Delly i irački biskupi uputili su poziv vjernicima i ljudima dobre volje da se 3. i 4. travnja, sutra i prekosutra, sjedine u molitvi i postu, kako bi od Boga traili dar mira i sloge za Irak i za čitav svijet. Pozivam sve da se pridruže inicijativi naše braće iz te izmučene zemlje, povjeravajući ovu nakanu Blaenoj Djevici Mariji, Kraljici mira. Osim večerašnjega bdjenja, još ćemo se jednom prilikom moći spomenuti sluge Bojega Ivana Pavla II. Mislim na susret mladih, ponajprije iz Rima i Lacija, koji će se odrati sljedećeg četvrtka, 6. travnja poslijepodne, na Trgu Sv. Petra. Zajednički ćemo se pripraviti za XXI. svjetski dan mladih, koji će se u svim biskupijama svijeta proslaviti na Cvjetnicu.

Poslije molitve Anđeoskog pozdravljenja Papa je pozdravio hrvatske hodočasnike na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam drage hrvate, posebno učenike Pazinskoga kolegija. Čuvajući s ponosom i zahvalnošću uspomenu na pontifikat Sluge Bojega pape Ivana Pavla II., slijedite primjer njegova predanja Bojoj volji, vjernosti Crkvi i ljubavi za blinje. Hvaljen Isus i Marija!